

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Milana Lipovského v trestnej veci obvineného **J. O. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 10. júla 2012 v Bratislave sťažnosť obvineného T. B. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 19. júna 2012, sp. zn. Tp 19/2012, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného T. B. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, uznesením zo dňa 19. júna 2012, sp. zn. Tp 19/2012 rozhodol tak, že podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného T. B. o prepustenie z väzby na slobodu **zamietol.**

Proti tomuto uzneseniu zahlásil obvinený T. B. sťažnosť ihneď po vyhlásení rozhodnutia do zápisnice o verejnom zasadnutí (č. l. 83), ktorú neskôr, prostredníctvom svojej obhajkyne, písomne odôvodnil (č. l. 94-95).

Namietal v nej, že sudca pre prípravné konanie pri rozhodovaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu zohľadnil len formálne, bez vplyvu na rozhodnutie o jeho žiadosti, nové skutočnosti uvádzané svedkom V. M. v jeho výpovedi zo dňa 18. apríla 2012, keď vo vzťahu k obvinenému B. uviedol, že tento bol len poskokom a nemal žiadnu funkciu v skupine. Touto informáciou podozrenie zo spáchania skutkov kladených

obvinenému B. za vinu svedok M. vyvrátil, nakoľko nie je iný dôkaz, ktorý by jeho členstvo v skupine potvrdzoval. Obvinený má za to, že na základe tejto výpovede svedka M. tak pominuli aj väzobné dôvody uvedené v ustanovení § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por. V závere obvinený navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému obvinený podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť obvineného T. B. nie je dôvodná.

Obvinený je v posudzovanej veci trestne stíhaný, pretože je dôvodne podozrivý, spolu s ďalšími osobami, zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v uznesení vyšetrovateľa Prezídia policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odboru Bratislava, ČVS: PPZ-252/BOK-BA-2011, zo dňa 12. marca 2012 v bodoch 1/ a 5/.

Obvinený bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 18. marca 2012, sp. zn. Tp 19/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. marca 2012, sp. zn. 2 Tost 7/2012, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. Väzba obvinenému začala plynúť dňa 15. marca 2012 od 3.35 hod. a v súčasnosti ju vykonáva v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Pri rozhodovaní o predmetnej sťažnosti obvineného mal Najvyšší súd na zreteli ustanovenie § 76 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého môže väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a v konaní pred súdom trvať len nevyhnutný čas, čo je podporené aj rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva a tiež Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Vychádzal tiež z ustanovenia § 79 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody

väzby trvajú aj naďalej, resp. či sa zmenili, pričom sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a tiež pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu.

V zmysle § 79 ods. 3 Tr. por. má obvinený právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Pri skúmaní jednej z materiálnych podmienok trvania väzby obvineného Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, rovnako ako súd prvého stupňa, že trestné stíhanie obvineného pre skutky, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie sa vedie dôvodne. Skutky boli spáchané, majú znaky vyššie špecifikovaných trestných činov a existuje aj dôvodné podozrenie, že tieto skutky spáchal obvinený aj spolu s ďalšími obvinenými osobami. Tieto skutočnosti vyplývajú z doteraz zabezpečených dôkazov, najmä z výpovede svedkov V. M. a J. H..

Okrem podozrenia ako jednej z materiálnych podmienok väzby je v posudzovanej veci v súčasnom štádiu trestného konania splnená aj ďalšia základná materiálna podmienka, a to existencia väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por. V tejto súvislosti Najvyšší súd poukazuje na uznesenie sudcu pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu zo dňa 19. júna 2012, sp. zn. Tp 19/2012, kde tento v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne uviedol konkrétne skutočnosti, pre ktoré považoval väzobné dôvody upravené v ustanovení § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por. za opodstatnené. Najvyšší súd si závery súdu prvého stupňa osvojuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Vo vzťahu k námietkam obvineného, že výpoveď svedka V. M. zo dňa 18. apríla 2012 ho zbavuje podozrenia zo spáchania predmetných skutkov Najvyšší súd považoval za potrebné zdôrazniť, že aj túto výpoveď z hľadiska ďalšieho pretrvávania väzobných dôvodov sudca pre prípravné konanie špecializovaného súdu hodnotil, a to nielen formalisticky, ako to uviedol obvinený. Na strane 6-7 odôvodnenia svojho rozhodnutia

podrobne uviedol dôvody, pre ktoré považoval aj túto výpoveď svedka M. vo svojom celku za takú, ktorá naďalej podporuje existenciu už doposiaľ zistených konkrétnych skutočností, zakladajúcich väzobné dôvody uvedené v ustanovení § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por. Tieto závery Najvyšší súd považuje za správne a s nimi sa stotožňuje.

Na záver ešte Najvyšší súd dodáva, že výklad pojmu „konkrétna skutočnosť“ je vecou súdu, ktorý na základe skutkových okolností a dôkaznej situácie v konkrétnej trestnej veci v čase rozhodnutia o väzbe (čiže aj o zamietnutí žiadosti o prepustenie obvineného z väzby) posúdi, či vzatie obvineného do väzby a jeho ďalšie držanie v nej je opatrením nevyhnutným na dosiahnutie účelu trestného konania a či tento účel nemožno dosiahnuť inak. V posudzovanej veci tieto konkrétne skutočnosti zakladajúce u obvineného dôvody kolúzne a preventívnej väzby vyplývajú z povahy a charakteru trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu, kde táto mala byť páchaná plánovite, organizovane a vyznačuje sa vysokým stupňom sofistikovanosti.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 10. júla 2012

JUDr. Igor B u r g e r, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová